

Вірлич, Євгенія. «Спадок»: новий роман Люко Дашвар — про радянщину в голові, Херсон та справжні сімейні цінності [Електрон.ресурс] // Новини Києва. – Київ, 2026. – Режим доступу: <https://kavun.city/blogs/336149/spadok-novij-roman-lyuko-dashvar-pro-radyanschinu-v-golovi-herson-ta-spravzhni-simejni-cinnosti> – Дата публікації: 10.07.2024. – Дата перегляду: 03.04.2026.

«Спадок»: новий роман Люко Дашвар — про радянщину в голові, Херсон та справжні сімейні цінності

Євгенія Вірлич
10 січня 2024

Нові романи Люко Дашвар вже традиційно чекають із нетерпіннями, адже це — неймовірно життєві і в той же час містичні історії, де сюжет закручується раптово і настільки карколомно, що відірватись важко до останньої сторінки. Новий роман «Спадок» не став виключенням. Я ще

спробувала зробити цей відгук трошки цікавішим і за допомогою штучного інтелекту намалювала героїв — такими, якими я їх бачу.

Отже, роман відбувається на тлі сучасних подій, але із заглибленням в історію. Власне, це особливість романів Люко Дашвар. Більш того, основні події відбуваються за кілька днів лютого 2022 року і закінчуються початком масштабного вторгнення Росії в Україну. Але на 493-х сторінках «Спадку» ви заглибитесь і до розкуркулення, і до Голодомору, і до подальших років радянської влади.

Головний герой роману — Гнат Куроган — уродженець Херсонщини. Це додає особливої родзинки твору, адже на Херсонщину вже другий рік поспіль спрямована чимала увага через окупацію та обстріли росіян. Та і сама авторка — Ірина Чернова, яка пише під псевдо Люко Дашвар, — херсонка. У романі також є важлива особливість, на яку неможливо не звернути уваги, особливо херсонцям: Гнат Куроган — Почесний громадянин Херсона. Зважаючи на те, що він — відомий радянський архітектор (звісно, за сюжетом роману) і абсолютно прорадянська людина, у херсонців напевне виникнуть абсолютно логічні асоціації із періодом, коли Херсоном керував нинішній колаборант і зрадник Володимир Сальдо: він залюбки майже одноосібно роздавав звання Почесного громадянина тим, кому вважав за потрібне. Наприклад, російському актору Сергію Гармашу (він пробував в окупованому Херсоні навчати, як керувати театром). Окрім дійсно гідних, почесними в Херсоні за Сальдо ставали ті, хто був йому потрібний в його пропаганді дружби з Росією та імперської історії Херсона. Так, суто формально такі рішення ухвалювали депутати, але на той час Сальдо мав

абсолютно ручну більшість у депутатському корпусі, тож справа була лише за тим, чи підтримує таке рішення Сальдо.

У 2023-му році, звання Почесного позбавили і актора Сергія Гармаша, і гімнастку Ларису Латиніну, і лікаря Юрія Ромаскевича, який Почесним став вже 2019-го — і мало хто зрозумів, за що. Власне, за що давали звання Латиніній та Гармашу, теж невідомо: вони вкрай рідко взагалі згадували своє херсонське походження.

Повертаємось до роману. Гнат Куроган — відомий радянський архітектор, він нажив чималих статків, у нього багато зв'язків, він невимовно страждає за СРСР і його зв'язки власне — це в основному російські політики та олігархи, російський бомонд. Гнату Курагану глибоко за 80 — і його родичі марять його спадком.

Таким побачив Гната Курогана штучний інтелект

Гнат Куроган очима штучного інтелекту *Фото: Штучний інтелект*
Автор: Штучний інтелект

Діти та онучка Гната Курогана роблять все можливе, аби успадкувати його шалені статки. Серед претендентів — онучка Ганна, сини Шарль Едуар та Віктор. Втім, із плином часу цих претендентів навіть стає більше.

У романі ми можемо прослідкувати за життям і проблемами дітей та онуків Курогана. І виявляється, що його статки — це буквально рятівна паличка для всіх.

Ганна має чоловіка Артема, який в минулому хоч і відомий футболіст, але сьогодні аж занадто захопився грою в карти. Так захопився, що під питанням загрозою навіть шикарна квартира у Києві. Відома блогерка та благодійниця Ганна не може дозволити такого краху своїй родині.

Ганна та Артем очима штучного інтелекту *Фото: Штучний інтелект*
Автор: Штучний інтелект

Син Віталій у Москві не виправдав очікувань батька і замість того, щоб стати дійсно хорошим архітектором, витрачає своє життя на коханку Настю та проекти, які мають мало спільного з архітектурою. Тоді як його

дружина Неля — дійсно хороша архітекторка — залишається за спиною Віктора, хоча всі його архітектурні проєкти — фактично її.

Неля і Віктор очима штучного інтелекту *Фото: Штучний інтелект*
Автор: Штучний інтелект

Коханка Віктора Настя очима штучного інтелекту
Фото: Штучний інтелект
Автор: Штучний інтелект

Ще один син Гната Курогана — прийомний — Шарль Едуар, актор, прожигає своє життя в сумнівних компаніях та алкогольному угарі. Гроші батька у нього є, але стати вхожим до російського бомонду так і не вийшло, тому йому лишається сподіватись на батьківський спадок і грати другорядні ролі у другосортних колективах.

Шарль Едуар очима штучного інтелекту *Фото: Штучний інтелект*
Автор: Штучний інтелект

Також в романі є лінія онуків Гната — Поліни та Роми. У кожного із них свої проблеми, які виявились зовсім недитячими.

В романі стається вбивство. Забігаючи наперед, скажу, що й не одне. Тому окрім ще одного важливого героя — ветеринара на прізвище Редька, з'являється також і поліцейський на прізвище Дух та його дівчина, судмедекспертка. Спойлер: алабаї, кошеня та кицька Насті тут також не випадкові, у них є свої сюжетні лінії в романі.

Редька з алабаями очима штучного інтелекту *Фото: Штучний інтелект*
Автор: Штучний інтелект

Дух із кошеним очима штучного інтелекту
Фото: Штучний інтелект Автор: Штучний інтелект

Як це завжди буває в романах Люко Дашвар, тут немає жодної зайвої дрібниці, жодного другорядного героя чи героїні: кожне слово, кожна подія та кожен герой чи героїня тут важливі, вони всі, кожен і кожна — важливі герої однієї історії.

Про те, кого вбили, звісно, я розповідати не буду, але гострий цікавий сюжет, актуальність та сучасність точно гарантую. Місцями буде гидко: від жорстокості Курогана, від поведінки Шарля Едуара або Віктора, від ницості стосунків російської гілки Курогана. Діалоги московських родичів, як на мене, тут прописані ідеально: за моїм досвідом, вони саме так і спілкуються. У них інші цінності, якщо можна назвати те, до чого вони прагнуть, цінностями. І Люко Дашвар це чудово вловила.

Разом із сучасними подіями, ви поринете і у вир історії, як я казала раніше. Мені особливо приємно було, що в романі представлена Херсонщина. Мені її завжди мало в літературі. Особливо такої живої, як у Люко Дашвар.

Я не знайшла недоліків у цьому романі. Читається він швидко: я, яка загалом нешвидко читає, посилила його за три вечори. Нагадаю, я читаю нешвидко. Думаю, можна і за один. Довше вимальовувала героїв у ресурсі штучного інтелекту так, аби вони були схожі на героїв з моєї уяви. У мене вийшло.